

Op woensdag 5 mei 1999 riep God tot zich
Maria Elisabeth Rave - van de Kant

weduwe van

Bernardus Hendrikus Rave (overleden in 1977)

Marie van de Kant werd op 15 februari 1918 in Utrecht geboren. Onverwacht, maar niet onvoorbereid, is zij op Bevrijdingsdag 1999 van ons heengegaan. Onverwacht, omdat haar overlijden toch wat plotseling kwam. Er is haar een zwaar ziekbed bespaard gebleven. Daarvoor danken wij God. Niet onvoorbereid, omdat ze het leven, de ziekte en de dood nuchter onder ogen zag. Ze wilde in de afgelopen Vastentijd graag meedoen met de algemene ziekenzalving in de Molenberg. Het geloof, de liturgie met haar Latijnse teksten en gezangen spraken haar erg aan. Als diep-gelovige katholieke vrouw wilde ze met beide benen op de grond staan. Heel haar denken werd daardoor gekenmerkt. "Doe maar gewoon, dan doe je al gek genoeg!" was haar lijfspreuk. Haar scherpe verstand maar ook haar nuchtere humor hebben haar tot het laatst geholpen om het leven aan te kunnen. Met haar relativerende opmerkingen stelde ze velen op het gemak. Verzorgers en verplegers, familie en vrienden wisten haar om deze deugden te waarderen. Menigeen kwam even een sigaretje roken bij haar op de kamer en genoot van haar levenswijsheden. Marie heeft steeds opengestaan naar anderen toe. Anderen vonden bij haar hulp en ook een luisterend oor. Haar mensenkennis had ze opgedaan in de verpleging in het sanatorium van

Hellendoorn: "Krönnenzommer". Daar leerde ze haar man Bernardus Rave kennen. Samen kregen zij vijf kinderen, die opgroeiden in Groenlo en Lievelede. De kinderen en later de kleinkinderen werden met veel liefde en zorg omringd. Maar die liefde was nooit zonder kritiek, nooit zonder oplettende opmerkingen. Er werd vanuit een gelovig gedragen vanzelfsprekendheid hard gewerkt. Om het gezin op te voeden en een stevige basis mee te geven voor het leven. In 1977 overleed haar man Bernard. Dit verlies heeft haar erg aangegrepen. Het duurde vele jaren voor ze zijn heengaan had verwerkt. De laatste jaren van Marie's leven werd zij geplaagd door arthrosis. Het lopen werd een groeiend probleem. Moeder beperkte uiteindelijk haar leven tot de eenpersoons-kamer van afdeling Garsteveld. Hier voelde zij zich ondanks haar gebreken op haar plaats. Ze accepteerde dat haar gezondheid achteruitging. Dat is nu eenmaal zo in onze scheppings-orde. Ondanks geheugenverlies lieten haar humor en zelfkennis haar niet in de steek. Op Koninginnedag heeft ze nog genoten van de beelden van haar stad Utrecht. En nog geen week later mag ze na een lang en voltooid leven genieten van de eeuwige rust. Op 81-jarige leeftijd stierf zij in Groenlo in verpleeghuis "de Molenberg". Vol dankbaarheid kijken we terug op moeder Marie, oma Groenlo. We vertrouwen erop dat zij bij haar God vrede vindt. Moge haar ziel rusten in Gods vrede. Amen.

Voor uw medeleven tijdens haar leven en na haar overlijden, zeggen wij u onze oprechte dank.

Kinderen en Kleinkinderen.